

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
НАВЧАЛЬНО-НАУКОВИЙ ПРОФЕСІЙНО-ПЕДАГОГІЧНИЙ ІНСТИТУТ
УКРАЇНСЬКОЇ ІНЖЕНЕРНО-ПЕДАГОГІЧНОЇ АКАДЕМІЇ (м. БАХМУТ)

**VII МІЖНАРОДНА
НАУКОВО-ПРАКТИЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ
ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ
ТА МОЛОДИХ УЧЕНИХ
«Студенти та молодь – для майбутнього країни»**

Том 2
Економічні науки

17 листопада 2023 р.

м. Бахмут, м. Харків

УДК 001:378.14:330.1:004:665

Студенти та молодь – для майбутнього країни : матеріали VII міжнар. наук.-практ. конф. здобувачів вищої освіти та молодих учених (м. Бахмут, м. Харків, 17 листоп. 2023 р.) : у 3-х т. / упоряд. Г. Г. Михальченко. Бахмут : ННППІ УПА, 2023. Т. 2. 148 с.

Збірник містить тези доповідей молодих учених, викладачів та здобувачів з актуальних проблем публічного управління та адміністрування; економічної безпеки, підприємництва, соціальної політики, економіки підприємств, менеджменту, фінансів, маркетингу.

Том 2. Економічні науки

Редакційна колегія та оргкомітет не завжди поділяють думку авторів.

Повну відповідальність за достовірність і правильність поданого матеріалу несуть автори.

*Рекомендовано до друку Вченою радою Навчально-наукового професійно-педагогічного інституту Української інженерно-педагогічної академії (м. Бахмут)
(протокол № 4 від 30.11.2023 року)*

© ННППІ УПА (м. Бахмут), 2023
© Колектив авторів, 2023

У відповідь на нові виклики у сфері молодіжної політики та молодіжної роботи відбулися зміни ідеології – перенаправлення вектору політики з роботи з молоддю на сприяння роботі самої молоді (ідеологія «молодіжної участі») та нормативного забезпечення (в результаті тривалої багатобічної підготовки було прийнято Закон України «Про основні засади молодіжної політики» від 27.04.2021 р., Національну молодіжну стратегію до 2030 року, затверджену указом Президента України від 12.03.2021 р., Державну цільову соціальну програму «Молодь України» на 2021–2025 роки, затверджену постановою Кабінету Міністрів України від 02.06.2021 р.), що уможливило істотні зміни в практичній роботі. Тепер молодіжна політика стала цілісною системою, здатною активно сприяти самореалізації та розвитку творчого потенціалу молоді, підвищенню рівня її самостійності, залученню молодих людей до ухвалення управлінських рішень і забезпечення активної участі в суспільному житті.

Список використаних джерел

1. Державна цільова соціальна програма «Молодь України» на 2021–2025 роки»: [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/579-2021>.
2. Закон України «Про основні засади молодіжної політики»: [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1414-20>.
3. Національна молодіжна стратегія до 2030 року »: [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/94/2021>.

РОЛЬ МОЛОДІ У ДІДЖИТАЛІЗАЦІЇ ЕКОНОМІКИ

Автор: Бондарчук Олександр, аспірант

Науковий керівник: Гребенник Н. Г., к.е.н., доцент

Одеський національний економічний університет, м. Одеса, Україна

В наш час сучасний світ переживає блискавичні зміни, які спричинені діджиталізацією інформаційного простору, економічних процесів, суспільного життя та побуту. Особливо важливу роль у цих процесах відіграє сучасна молодь, яка використовує актуальні технологічні тренди, новітні технології для трансформації традиційних бізнес-моделей та узвичаєних ринкових практик. Глобальне поширення Інтернету та мобільних технологій створило умови, в яких молодь може активно брати участь у цифровій економіці. Це дає їм можливість бути одночасно як споживачами, так і виробниками та користувачами діджитал продуктів та послуг.

Не дивлячись на те, що глибина проникнення технологій у всі сфері діяльності людини зростає дуже швидко і цифровізація здається невід'ємною частиною життя, молодь може бути обмежена в участі в цифровій економіці через ряд соціо-економічних проблем. До таких проблем належать нерівність у доступі до цифрових технологій, цифрових навичках та можливості отримувати вигоди від цифрової економіки. [1]

Нерівність у доступі до цифрових технологій може виникати через економічні, соціальні та географічні фактори. Наприклад, для України є

актуальна проблема збройної агресії та атаки на енергетичну інфраструктуру з боку Росії, що створює, а іноді і не унеможлиблює доступ молоді до цифрових технологій.

Зі зростанням технологічного прогресу спостерігається активізація молоді у використанні цифрових платіжних систем, таких як цифрові гроші та криптовалюти. Це відкриває нові можливості для молодих підприємців, особливо у розвиваючихся країнах, де цифрова фінансова інфраструктура може слугувати каталізатором економічного розвитку. Крім того з'являється більше можливостей для кращого зв'язку між цифровими фінансами та бізнес-платформами для молодих підприємців. Існує також потреба в ширшому діапазоні пропозицій цифрових фінансових послуг, включаючи заощадження, грошові перекази та кредити, і в тому, щоб ці послуги краще адаптувалися до потреб існуючих підприємств. [2]

Серед позитивних трендів діджиталізації економіки варто виділити вплив на безробіття серед молоді. Цифровізація може стати ефективним засобом боротьби з безробіттям серед молоді. Дослідження Європейської комісії “Індекс цифрової економіки та суспільства (DESI)” показують, що поліпшення цифрової інфраструктури та доступу до цифрових навичок може значно знизити рівень безробіття серед молодих людей у Європі. [3]

Діджиталізація відіграє важливу роль у формуванні інноваційних професіоналів та вирішенні проблеми безробіття серед молоді. Багато технологічних розробок, заснованих на інформаційно-комунікаційних технологіях, таких як Інтернет речей, штучний інтелект і хмарні технології, змінюють ринок праці та зміцнюють позиції молоді на ринку праці. Дослідження Славіки Рочеська стверджує, що зміни на ринках праці внаслідок розвитку інформаційно-комунікаційних технологій пропонують численні можливості працевлаштування для молоді. [4]

Підсумовуючи можна сказати, що молодь є одним із ключових драйверів у процесі діджиталізації економіки. Без сумнівів молодь є важливою складовою у розвитку цифрової економіки, тому що саме молоде покоління використовує цифрові технології в своєму повсякденному житті. Їх активна участь та інноваційний підхід потенційно можуть стати вирішальними факторами у створенні більш ефективних, інклюзивних та стійких економічних моделей у майбутньому. Але все це можливо лише при умовах забезпечення рівності доступу до цифрових технологій, наявності цифрової інфраструктури та доступу до отримання цифрових навичок.

Список використаних джерел

1. The Berkman Klein Center for Internet & Society at Harvard University - Youth Engagement with the Digital Economy: A Deep Dive URL: <https://cyber.harvard.edu/story/2020-06/youth-engagement-digital-economy-deep-dive> (дата звернення 12.11.2023).
2. Youth Entrepreneurs Engaging in the Digital Economy URL: <https://www.undp.org/publications/youth-entrepreneurs-engaging-digital-economy-next-generation> (дата звернення 01.11.2023).
3. The Effect of Digitalization on Youth Unemployment for EU Countries: Treat or Threat? URL: <https://www.mdpi.com/2071-1050/15/14/11080> (дата звернення 02.11.2023).

НОРМАТИВНО-ПРАВОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СТРАТЕГІЧНОГО ПЛАНУВАННЯ РОЗВИТКУ ТЕРИТОРІАЛЬНОЇ ГРОМАДИ

Автор: Боровенський Д. К., здобувач групи БД Пу22мг

Науковий керівник: Романуша Ю. В., к.е.н., доц.

Навчально-науковий професійно-педагогічний інститут УІПА (м. Бахмут)

Поняття «територіальна громада» уперше було використано у Конституції України, у першій частині статті 140 якої закріплюється норма, згідно з якою, місцеве самоврядування є правом територіальної громади – жителів села чи добровільного об'єднання у сільську громаду жителів кількох сіл, селища та міста – самостійно вирішувати питання місцевого значення в межах Конституції і законів України [2].

Дослідження джерел інформації щодо стратегічного планування розвитку територій дозволило зробити висновок, що метою такого планування є розв'язання лише корінних проблем та визначення лише декількох пріоритетів розвитку, яких може бути не більше п'яти. Стратегічний план визначає розвиток лише в найбільш важливих, пріоритетних для території напрямках.

Розробка стратегії розвитку територіальної громади ґрунтується на нормативно-правових документах, сукупність яких умовно класифікують на три блоки [1]:

1. Перший - визначає роль та місце органів місцевого самоврядування в організації та здійсненні процесу управління розвитком території, зокрема – через розроблення і реалізацію стратегій місцевого розвитку.

2. Другий - формує основні засади стратегічного планування на місцевому рівні (від держави до окремої території).

3. Третій - визначає особливості участі у процесі формування та реалізації стратегії місцевого розвитку громадськості.

У багатьох роботах вчених наголошується що, спеціального закону, що регламентував би процес стратегічного планування в Україні нема. Однак, можна стверджувати, що рамкові умови для його запровадження створено. Вони визначені, наприклад, у Законі України «Про засади державної регіональної політики». Закон визначив систему планувальних документів у сфері державної регіональної політики [3]:

1) Державна стратегія регіонального розвитку України;

2) План заходів з реалізації Державної стратегії регіонального розвитку України;

3) регіональні стратегії розвитку;

4) плани заходів з реалізації регіональних стратегій розвитку;

5) інвестиційні програми (проекти), спрямовані на розвиток регіонів.

Узагальнення змісту кожного з блоків нормативно-правового забезпечення процесу стратегічного планування розвитку об'єднаної територіальної громади